

endnu noget uafklaret, og det må derfor be-
tragtes som sandsynligt, at behovet i hvert
fald indtil videre kan dækkes af den nuvæ-
rende praksis, hvorefter et udvalg, der ønsker
at foranstalte en høring, retter henvendelse
herom til præsidiets, der jo altid, hvis det
måtte finde særlig grund hertil, kan forelæg-
ge spørgsmålet for udvalget for forretnings-
ordenen. Hertil kommer, at såfremt der må-
te vise sig at være behov for en ændring af
den hidtidige praksis, vil dette kunne ske,
uden at ændringer i forretningsordenen vil
være nødvendige.

14. Udtrykkene »han«, »ham« og »hans«

I folketingets forretningsorden anvendes i
overensstemmelse med den hidtil gængse ju-
ridiske sprogbrug ordene »han« osv. som
betegnelse for medlemmer, formand, ministre
m. fl. uanset disses køn.

Spørgsmålet om at ændre forretningsorde-
nens sprogbrug på dette område blev allere-
de for flere år siden bragt frem under ud-
valgsarbejde vedrørende forretningsordenen,
uden at det dog dengang førte til ændringer i
så henseende.

Under 1. behandling af det nu foreliggen-
de beslutningsforslag (nr. B 16) blev spørgs-
målet på ny rejst, og det har herefter været
drøftet i udvalget for forretningsordenen,
hvor der var almindelig enighed om, at det
på baggrund af de senere års omfattende be-
stræbelser på at fremme en ligestilling mel-
lem kønnene vil være naturligt, om der nu
foretages ændring af forretningsordenens
sprogbrug.

I overensstemmelse hermed stiller *udvalget*
en række ændringsforslag (ændringsforslag
nr. 3 m. fl.).

Fremskridtspartiet har tilsluttet sig disse
ændringsforslag, fordi de ikke urimeligt van-
skeliggør læsningen af teksten, hvorfor æn-
dringerne ingen skade gør.

15. Indstillinger m. v.

a. Et *flertal* (udvalget med undtagelse af
fremskridtspartiets, socialistisk folkepartis og
Danmarks retsforbunds medlemmer samt
Christophersen (V)) indstiller forslaget til
folketingsbeslutning til *vedtagelse* med de af
udvalget stillede ændringsforslag nr. 1, 3
(med tilhørende ændringsforslag), 4, 6, 8 og

10, de af et flertal (udvalget med undtagelse
af fremskridtspartiets medlemmer) stillede
ændringsforslag nr. 2, 22, 32 og 45 samt de
af et andet flertal (udvalget med undtagelse
af fremskridtspartiets og Danmarks retsfor-
bunds medlemmer) stillede ændringsforslag
nr. 19, 20, 47 og 53.

b. Et *mindretal* (fremskridtspartiets med-
lemmer af udvalget) indstiller forslaget til
folketingsbeslutning til *vedtagelse* med de af
partiet stillede og tiltrådte ændringsforslag,
men havde fundet det bedre, om nærværende
betænkning i stedet havde været en beretning
og der derfor i den mere folketingsstille tid,
oktober og november, var blevet gennemført
debat og afstemning i folketinget om, i hvil-
ket omfang og hvordan forretningsordenen
skal ændres.

Mindretallet ønsker i øvrigt at udtale:

Det skal ikke være nogen hemmelighed, at
fremskridtspartiet har følt det særdeles fri-
stende at fremsætte langt flere ændringsfor-
slag, end vi har gjort. Men når vi dykker ned
i de mange ændringsforslag, vi fremsatte til
beslutningsforslag nr. B 94 i folketingsåret
1977-78, og som er optrykt i betænkningen,
afgivet af udvalget den 11. maj 1978, så må
vi erkende, at der dengang var ganske man-
ge, der stemte vore ændringsforslag ned. Vi
frygter derfor, at vi nu her 3 år efter stadig
væk på adskillige punkter ikke kan skabe
flertal for moderne nytænkning. Vi har dog
noteret os, at mange af de tanker, vi fremlag-
de i 1978, nu repræsenteres af et flertal i fol-
ketinget. Det gælder bl. a. vort forslag fra
dengang til en modernisering af folketingets
arbejde, hvor vi foreslog, at der blev indført
elektrisk afstemning. Vi foreslog også, at det
energipolitiske udvalg ikke skulle have nogen
særstilling i forhold til andre udvalg, begge
ting blev stemt ned med et stort flertal. Vi er
altid glade, når vi erfarer, at fremskridtstan-
kerne er blevet modnet og kan høstes.

Vi har fundet det nødvendigt at stille nog-
le få ændrings- og underændringsforslag. Vi
nærer imidlertid ikke noget håb om, at de
øvrige partier vil støtte vore ændringsforslag.
Tidens gang har vist, at man af dårlig vane
altid stemmer nej til fremskridtsforslag. Dog
føler vi os nogenlunde sikre på, at en lang
række partier ikke længere vil affinde sig
med, at man indskrænker taletiden i spørge-
tiden, og at man skal fortsætte med ikke at